

ния, безусловно бихъ заимствувалъ чертитѣ на Царя“.*

Въ селото Горня-Студена нѣмало сражение, но отъ всички български села, то е селото, което въ историята ще е съ най-блѣсково значение, защото тамъ е начертана сждбата на освободителната война отъ великия авторъ Царь-Освободителъ. Побѣдата на славното руско оржие се дължи прѣдимно на ония високи добродѣтели, сплътници на велики ежедневни постѣпки на Царя, въ които историкътъ съглежда градивото на побѣдата, а битоописателътъ ѝ казва: „Една самодържавна власт може да се насочи само отъ самодържавна воля и колебанията на произвола изчезватъ, прѣдъ свръзката на установенитѣ навици въ прѣдѣла на човѣщината съ гранитна твърдостъ. Земното призвание на самодержеца е — да бжде въплощение на държавния редъ, поради което дѣянията му сж тѣсно свързани съ основитѣ на господарството. Надъ него високо витаятъ прѣди всичко обязаноститѣ къмъ християнството, които обязанности произтичатъ не отъ просто политическо приличие, но отъ неизчерпателното хранилище на убѣждението и покорността. Въ това отношение благодарната православна религия има надъ другитѣ това прѣимущество, че тя се не свръзва съ земни смѣтки, не се замѣства съ умозрѣния, не насърдчава блѣснотата на фанатизма, а запазва една самобитна сила, която отъ дѣното на душата затвърдява ръководящето въ живота чувство на дълга, което прави безстрашна смъртта. Непоколетимото въ религията си господарство е велико господарство. Чистосърдечно приобщениятъ къмъ религиозното начало мо-

* Ibid. стр. 398.